

lægge sig efter dette og mulig kunde prøve paa at skaffe sig en Slags Næringsvei deraf, idet det er klart nok, at naar hendes Barn i arveretlig Henseende bliver sillet ganske paa samme Maade som det ægte, saa vil hun gjenmem Barnet have ikke saa lidt Udset til at forbedre sin egen Stilling. Jeg mener derfor, at unge Mennesker, især hvis de ere meget velstaaende, ville være udsette for Efterstræbelse fra intrigante Kvinders Side, som de maaske kunne have vanskeligt ved at staa imod. Saadan som Forholdene ere nu, bliver Initiativet til den Slags løse Forbindelser i Reglen taget fra den mandlige Side, men jeg tror, at hvis man stiller Moderen altfor gunstigt i dette Forhold, saa vil Initiativet meget tidt blive taget fra hendes Side, og jeg mener med det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Lutein), at man ikke skal gjøre dette altfor let for hende. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Nørre-Sundby, naar han sagde, at den, som var Skyld i det, skulde alene bære Følgerne, og derved alene sigtede til Kvinden, thi det er jo aabenbart, at det ikke alene er Kvinden, der bærer Skylden, men lige saa fuldt Manden. Jeg mener altsaa dette, at saa længe Samfundet anerkender Ægtefæbet, kan man ikke stille ægte- og uægtefødte Børn ganske paa samme Standpunkt, thi, idet man gjør det, er det ganske sikkert, at man rokker ved Ægtefæbet. Jeg kan være med til, at de, som ere uægte Børn, skulle, før saa vidt de ere hæderlige, have ganske den samme Værd og Anseelse som Andre; og jeg kan ligeledes være med til at hde dem al den Understøttelse fra Værnesaderens Side, som Lovforslaget hjemler dem; men jeg kan ikke være med til indirekte at holde min Haand over dem paa den Maade, at den offentlige Bevidsthed og den almindelige Mening kommer til at godkjende dette, at løse Forbindelser have samme Betydning som Ægtefæbet, at det ene kan være lige saa godt som det andet. Jeg vil kun gjøre en Slutningsbemærkning med Hensyn til § 3, der ikke forekommer mig at gaa vidt nok. Derefter skal der kun, naar en Person ikke efterlader sig Enke eller ægte Børn, men derimod uægte Børn under 18 Aar, uædeds saa Meget af hans Dødsbo, som er tilstrækkeligt til det uægte Barns Underhold. Jeg kan imidlertid ikke se, hvorfor ikke det Samme skal

være Tilfældet, selv om den Saagjældende har giftet sig og faaet et eller flere Børn. Jeg kan ikke skjønne, at der er nogen som helst Mening i, at naar en ugift Mand faar et uægte Barn, men saa gifter sig efter et Aars Tid og saa dør, saa bortfalder derved, ved selve Dødsfaldet, enhver Udset for det uægte Barn og dets Moder til at faae nogen som helst Understøttelse, selv om han efterlader sig en bethdelig Formue. Det forekommer mig virkelig uretfærdigt, og jeg vil ønske, at det Udvalg, der bliver nedsat i Sagen, maa raade Bod derpaa.

Justitsministeren (Mellermann):

Med Hensyn til de almindelige Betragtninger af Forholdet kan jeg ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte. Jeg tror, at man maa advare imod at sætte denne Sag i Forbindelse med disse store Spørgsmaal, som vistnok for det Første næppe kunne siges at være modne til Løsning, og som jeg dernæst er vis paa, at der vilde være den største Meningsforskjel om mellem d' Hrr. Medlemmer. Det staaer for mig klart, at under den nuværende Samfundsordning kan der ikke være Tale om at følge det Ræsonnement, hvorefter Børn jo alle ere Mennesker; om de saa ere ægte eller uægte fødte, ere de lige godt Mennesker og maa derfor behandles ens. Det er klart, at saa længe Staten opretholder Ægtefæbet som en Institution og som den eneste lovlige Form for Kjønnsforbindelser, saa maa dette ogsaa finde sit Udtryk, sit Udtryk, i Maaden, hvorpaa Børnene behandles. Der maa være en gennemgaaende Forskjel mellem ægte og uægte Børn, og det er jo ogsaa Tilfældet, kan jeg sige, i alle civiliserede Lande, — i alt Fald i dem, der staaer indenfor Kristendommen, hvad vel iøvrigt falder sammen med de civiliserede Lande overhovedet; thi fuldt civiliserede Lande, som staa udenfor Kristendommen, have vi vel ingen af. Det vilde se beynnderligt ud, om man her i Danmark vilde gjøre Begyndelsen med at sætte den Forskjel mellem ægte og uægte Børn, som ellers fastholdes allevegne i Verden, hvor man anerkender Ægtefæbet som normal Institution. Naturligvis kan Tanken gennemføres paa forskjellig Maade; der kan jo være nogen Forskjel i Maaden, hvorpaa uægte Børn stilles ogsaa f. Ex. i Hen-